

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 74

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 februarie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		Decizia nr. 270 din 19 decembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal.....	
6. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 47/2000 privind aprobarea componenței nominale a delegației Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa.....	1-2		5-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 199 din 17 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și alin. ultim și a celor ale art. 582 din Codul de procedură civilă.....	2-5	223. — Hotărâre pentru propunerea domnului Pap Géza în funcția de episcop al Eparhiei Reformate din Ardeal în vederea recunoașterii prin decret al Președintelui României.....	7
		225. — Hotărâre privind instituirea procedurilor speciale de supraveghere financiară a Societății Comerciale „Siderca”—S.A. Călărași, societate comercială cu capital majoritar de stat.....	7-8
		226. — Hotărâre privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social.....	8

HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 47/2000 privind aprobarea componenței nominale a delegației Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă includerea în componența nominală a delegației Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, în calitate de membri supleanți, a următorilor:

1. Ana Gheorghe, deputat	— Grupul parlamentar al P.D.S.R. (social-democrat și umanist)
2. Gheorghită Manuela, deputat	— Grupul parlamentar al P.D.S.R. (social-democrat și umanist)
3. Vasilescu Lia-Olguța, deputat	— Grupul parlamentar al P.R.M.
4. Stanciu Zisu, deputat	— Grupul parlamentar al P.R.M.
5. Gheorghiof Titu-Nicolae, deputat	— Grupul parlamentar al P.N.L.
6. Stănișoară Mihai, deputat	— Grupul parlamentar al P.D.
7. Székely Ervin Zoltán, deputat	— Grupul parlamentar al U.D.M.R.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 7 februarie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 7 februarie 2001.
Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 199

din 17 octombrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și alin. ultim și a celor ale art. 582 din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și alin. ultim și a celor ale art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația pentru tineret lași în Dosarul nr. 3.061/1999 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă Corneliu Prepelită, reprezentantul Fundației pentru tineret lași, și avocat Nicolae Volovăț pentru Societatea Comercială „Juventus”—S.A. Iași.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Fundației pentru tineret lași solicită admiterea excepției și constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 581 alin. 1 și ultim și a celor ale art. 582 din Codul de procedură civilă printr-o decizie de interpretare, în sensul constatării caracterului vremelnic al ordonanței președințiale până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii pronunțate asupra fondului procesului. Se arată că aceste dispoziții contravin și prevederilor Decretului-lege nr. 150/1990. Se

depune în copie proiectul Legii privind reglementarea situației juridice a administrării patrimoniului fostei Uniuni a Tineretului Comunist din România, aprobat de Camera Deputaților în ședința din 10 octombrie 2000. În final, se arată că Fundația pentru tineret lași își menține motivele de neconstituționalitate invocate cu ocazia ridicării excepției.

Reprezentantul Societății Comerciale „Juventus”—S.A. Iași arată că solicitarea autorului excepției privind pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei decizii de interpretare, în sensul că ordonanța președințială este vremelnică și executorie până în momentul în care hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă, contravine dispozițiilor Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Se mai arată că excepția a fost ridicată pentru tergiversarea soluționării în fond a cauzei, iar nu pentru că textele de lege criticate ar fi neconstituționale. Se mai susține că ordonanța președințială este o procedură specială prin care instanța, la cererea părții interesate, poate lua măsuri vremelnice în cazuri grabnice, măsurile având caracter provizoriu și nebeneficiind de autoritate de lucru judecat. În final, se arată că textele criticate nu încalcă nici una dintre dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. De aceea se solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public arată că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. În ceea ce privește solicitarea autorului excepției referitoare la pronunțarea de către

Curtea Constituțională a unei decizii de interpretare se arată că potrivit art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției*“. Textul art. 582 din Codul de procedură civilă, prevăzând posibilitatea exercitării căilor de atac împotriva ordonanței președințiale, demonstrează că principiul accesului liber la justiție este respectat. Se solicită respingerea excepției ca fiind nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.061/1999, **Curtea de Apel Iași — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 alin. 1 și alin. ultim și a celor ale art. 582 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Fundația pentru tineret Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), referitoare la statul de drept, art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2), referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21, privind accesul liber la justiție, art. 49 alin. (2), privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 51, privind respectarea Constituției și a legilor, art. 54, referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților cu bună-credință, și a celor cuprinse în art. 123, privind înfăptuirea justiției. Se arată că textele criticate nu circumstanțiază caracterul vremelnic și executoriu al ordonanței președințiale și nici exercitarea căilor de atac împotriva soluției pronunțate asupra fondului dreptului. Astfel ordonanța președințială, dintr-un instrument de drept cu scop reparatoriu, se transformă într-un instrument de cauzare de pagube, „de golire a unui drept de substanța sa“. Se solicită Curții Constituționale să pronunțe „o decizie de interpretare“ în sensul vremelniciei ordonanței președințiale până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii pronunțate asupra fondului dreptului. De asemenea, se consideră că această interpretare se impune și cu privire la posibilitatea exercitării căilor de atac asupra ordonanței președințiale. Autorul excepției consideră că judecătorul care aplică legea trebuie să aibă în vedere nu numai textul în sine al procedurii civile, ci, înainte de toate, textele constituționale ce au forță juridică supremă. De asemenea, se arată că prin normele criticate se încalcă și dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție, deoarece sunt lezate dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Curtea de Apel Iași — Secția comercială, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată. Astfel, se arată că textul art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă stabilește două dintre condițiile de admisibilitate a cererii de ordonanță președințială, și anume urgența și caracterul vremelnic al măsurii ce se solicită a fi luată pe această cale, iar din aceasta din urmă decurge și cea de-a treia condiție, aceea ca măsura luată să nu prejudicizeze fondul cauzei. În pofida caracterului vremelnic al măsurilor luate pe calea ordonanței președințiale, acestea pot să rămână definitive dacă partea împotriva căreia au fost luate nu mai urmează calea dreptului comun. Această lipsă de diligență a părții nu schimbă caracterul vremelnic al ordonanței președințiale. De aceea se arată că textele criticate nu intră în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției: art. 1 alin. (3) referitor la

principiul statului de drept, art. 16 referitor la „egalitatea cetățenilor“, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 49 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 51 privind respectarea Constituției și a legilor, art. 54 privind exercitarea drepturilor și a libertăților și art. 123 privind înfăptuirea justiției. În aceeași opinie se mai arată că, „în lumina principiilor constituționale mai sus expuse, prin art. 582 din Codul de procedură civilă au fost inserate căi de atac, tocmai pentru a se asigura accesul liber la justiție al fiecărei părți și a nu fi îngădite drepturile și libertățile de care se bucură fiecare cetățean al României“. În fine, se apreciază că textele art. 581 și 582 sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că măsurile dispuse prin ordonanța președințială prevăzută la art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă au un caracter vremelnic, iar urgența acestora este cerută în scopul de a nu se prejudicia drepturi și interese legitime. Rațiunea reglementării nu este aceea de a se soluționa fondul cauzei, ordonanțele neavând putere de lucru judecat. Art. 582 din același cod reglementează exercitarea căilor de atac: apel, recurs și contestație la executare, prin care se realizează accesul liber la justiție al celui interesat. Se mai arată că procedura ordonanței președințiale, ca procedură de judecată, în întregul ei, este stabilită prin lege în conformitate cu dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, astfel încât nu se poate admite că reglementarea acestei instituții ar fi contrară principiilor constituționale invocate în motivarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile celeilalte părți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 581 alin. 1 și alin. ultim și pe cele ale art. 582 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 581 alin. 1 și alin. ultim: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru prevenirea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.* [...]”

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.“;

— Art. 582: „*Ordonanța este supusă apelului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*”

Instanța de apel poate suspenda executarea până la judecarea apelului, putând să oblige partea la depunerea unei cauțiuni.

Termenul de recurs este de 5 zile și curge de la pronunțare pentru părțile prezente și de la comunicare pentru cele lipsă.

Apelul și recursul se judecă de urgență și, cu precădere, cu citirea părților.

Împotriva executării ordonanțelor președințiale se poate face contestație.

Textele constituționale invocate în motivarea excepției sunt următoarele:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate“;*

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;*

— Art. 20 alin. (2): *„Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“;*

— Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.“;

— Art. 49 alin. (2): *„Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“;*

— Art. 51: *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“;*

— Art. 54: *„Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.“;*

— Art. 123: *„(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.*

(2) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.“

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și alin. ultim și a celor ale art. 582 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că reglementarea prin aceste texte de lege a unei proceduri speciale prin care instanța de judecată poate ordona măsuri vremelnice în cazuri grabnice, precum și prevederea căilor de atac împotriva ordonanței președințiale (apel, recurs, contestație la executare) nu contravin în nici un mod textelor constituționale invocate în motivarea excepției de către autorul acesteia, ci, dimpotrivă, constituie o expresie a aplicării acestora.

Astfel sunt respectate prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“*, întrucât textele de lege criticate cuprind norme procedurale, iar acestea sunt stabilite printr-o lege (care, în speță, este Codul de procedură civilă).

Curtea constată că sunt respectate și prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, referitoare la statul de drept, deoarece reglementarea instituției ordonanței președințiale prin dispozițiile art. 581 alin. 1 și alin. ultim, precum și prin cele ale art. 582 din Codul de procedură civilă nu contravin nici uneia dintre valorile supreme garantate prin acest text (dignitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic).

Din aceeași perspectivă Curtea reține, de asemenea, că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere nici dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și, prin urmare, nici prevederilor art. 20 alin. (2) din Constituție (referitoare la prioritatea reglementărilor internaționale în

cazul în care există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne), deoarece nu conțin prevederi prin care să fie încălcat dreptul oricărei persoane *„[...] la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege“*. Într-adevăr, instanța de judecată (instituită de lege, independentă și imparțială) poate ordona măsuri vremelnice în cazuri grabnice (prevăzute de art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă), într-un termen mai scurt decât *„termenul rezonabil“* cerut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea mai constată că principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție, nu are nici o legătură cu cauza, pentru că art. 581 alin. 1 și alin. ultim și art. 582 din Codul de procedură civilă nu creează privilegii sau discriminări între cetățeni.

Referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea constată, de asemenea, că nici aceasta nu poate fi primită, întrucât prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției prin cerere de ordonanță președințială (în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări).

Totodată, posibilitatea atacării cu apel și cu recurs a ordonanței președințiale sau a contestării executării acesteia, posibilitate prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument în plus în favoarea deplinei respectări a accesului liber la justiție.

Curtea mai constată că nu au incidență în cauză prevederile art. 49 alin. (2) din Constituție, deoarece textele de lege criticate nu restrâng exercițiul unor drepturi sau libertăți fundamentale și, prin urmare, nu se pune nici problema limitelor sau a proporționalității unei restrângeri.

De asemenea, nu sunt incidente în speță nici prevederile art. 54 din Legea fundamentală, care se referă la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, textele de lege criticate neavând ca obiect reglementarea și exercitarea unor asemenea drepturi.

Curtea observă că invocarea de către autorul excepției a încălcării prevederilor art. 123 din Constituție nu are nici o relevanță, întrucât instituirea unei proceduri speciale, urgente, cum este cea a ordonanței președințiale, nu este de natură să aducă atingere înfăptuirii în numele legii a justiției și, totodată, nici independenței judecătorilor și a supunerii lor numai legii, principii fundamentale cuprinse în textul constituțional amintit.

Curtea constată că solicitarea autorului excepției privind pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei decizii de interpretare este inadmisibilă, deoarece, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată *„Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției“*.

Pe de altă parte, Curtea constată că susținerile autorului excepției privind necesitatea interpretării de către Curte a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și alin. ultim și a celor ale

art. 582 din Codul de procedură civilă, întrucât unele hotărâri judecătorești ar fi nedrepte, inechitabile și abuzive, nu constituie argumente în favoarea pronunțării unei decizii în acest sens, îndreptarea acestora fiind posibilă, potrivit art. 128 din Constituție, prin exercitarea căilor de atac

(„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, prevăzute de lege”).

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și alin. ultim și a celor ale art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația pentru tineret lași în Dosarul nr. 3.061/1999 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

Întrucât magistratul-asistent Laurențiu Cristescu se află în incapacitate temporară de muncă, în locul său semnează, în temeiul art. 261 din Codul de procedură civilă, magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 270

din 19 decembrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 1.145/1998 al Judecătoriei Orăștie, județul Hunedoara.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, precum și a celorlalte părți: Ioan Mota, Ilie Aurel Alionescu, Aurel Urișescu și Mitică Sumănar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal (prin care este încriminată denunțarea calomnioasă ca infracțiune care împiedică înfăptuirea justiției) nu încalcă prevederile

constituționale cuprinse în art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, și nici pe cele cuprinse în art. 30 alin. (1), referitoare la libertatea de exprimare. Se mai arată că, potrivit art. 30 alin. (6) din Constituție, „*Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine*”. Totodată se subliniază că denunțarea calomnioasă constituie infracțiune numai dacă este săvârșită cu rea-credință, astfel încât exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale nu este încălcată prin textul de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea nr. 2.738 din 22 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 1.145/1998, **Judecătoria Orăștie, județul Hunedoara, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Pompiliu Bota.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal încalcă prevederile art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, și ale art. 30 alin. (1) din Constituție, referitoare la libertatea de exprimare. Se mai arată că, de teama

încălcării prevederilor art. 259 din Codul penal, cetățeanul va renunța atât la dreptul de a-și exprima liber opinia, consfințit în art. 30 alin. (1) din Constituție, despre acea infracțiune, cât și la dreptul de a se adresa justiției, prevăzut la art. 21 din Constituție.

Judecătoria Orăștie, județul Hunedoara, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 din Codul penal, consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece obiectul acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale privind înfăptuirea justiției și apărarea demnității și libertății persoanei împotriva unei învinuiri nedrepte. Incriminarea și sancționarea penală a denunțării calomnioase răspund atât necesității apărării persoanei împotriva unei învinuiri nedrepte, cât și celei a apărării justiției.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a art. 259 alin. 1 din Codul penal este neîntemeiată. Infracțiunea de denunțare calomnioasă, reglementată la art. 259 din Codul penal, face parte dintre infracțiunile care împiedică înfăptuirea justiției. Interesul înfăptuirii justiției reclamă o anumită conduită din partea persoanei care a luat cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni, conduită care constituie o obligație morală, iar uneori o obligație legală de denunțare. Potrivit Constituției toți cetățenii au dreptul de a se adresa autorităților publice și, în plus, art. 30 consfințește libertatea de exprimare a gândurilor sau opiniilor. Interesul înfăptuirii justiției reclamă însă o atitudine corectă din partea persoanelor care se adresează organelor judiciare în legătură cu săvârșirea unei infracțiuni. Aducerea la cunoștință a unor fapte inexistente, învinuirea mincinoasă a unei persoane cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, producerea unor probe contrare adevărului aduc prejudicii organelor judiciare și înfăptuirii justiției, punând aceste organe în situația de a-și irosi timpul în mod inutil sau de a acționa împotriva unor persoane nevinovate. Denunțarea calomnioasă presupune caracterul mincinos al învinuirii. Așa fiind, drepturile constituționale ale unei persoane la libertatea de exprimare și la accesul liber la justiție nu sunt încălcate atâta vreme cât ele sunt exercitate cu bună-credință, art. 259 din Codul penal fiind menit să sancționeze persoanele care cu rea-credință încearcă să afecteze activitatea de înfăptuire a justiției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere comunicat de Guvern, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Învinuirea mincinoasă făcută prin denunț sau plângere, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt contrare art. 21 din Constituție, privitor la accesul liber la justiție, care are următoarea redactare:

„(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*”

De asemenea, autorul excepției consideră că dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal contravin și art. 30 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public sunt inviolabile.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate a art. 259 alin. 1 din Codul penal, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece o dispoziție legală care incriminează și sancționează învinuirea mincinoasă a unei persoane cu privire la săvârșirea unei infracțiuni nu poate fi considerată contrară prevederilor art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție. Învinuirea mincinoasă presupune un denunțator care știe de la început că învinuirea se referă la o faptă care nu există sau care nu este săvârșită de persoana învinuită. Prin urmare, cunoscând acest adevăr, denunțatorul calomnios numai cu rea-credință poate invoca în susținerea excepției textele constituționale privitoare la dreptul la acces liber la justiție sau la libertatea de opinie. Existența infracțiunii de denunțare calomnioasă presupune cunoașterea de către denunțator a caracterului mincinos al denunțării, prin care se aduce atingere înfăptuirii justiției și demnității persoanei învinuite pe nedrept. Dacă făptuitorul a fost într-o eroare evidentă asupra situației de fapt, denunțul său, chiar dacă ar cuprinde afirmații vexatorii la adresa unei persoane, nu poate constitui temei pentru tragerea la răspundere penală în baza art. 259 din Codul penal. Accesul liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție, ca drept fundamental, trebuie exercitat „*cu bună-credință*”, potrivit art. 54 din Legea fundamentală, „*fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți*”. Or, această bună-credință este exclusă în cazul persoanei care învinuiește în mod mincinos o altă persoană de săvârșirea unei infracțiuni, situație care face imposibilă încălcarea, prin art. 259 alin. 1 din Codul penal, a prevederilor constituționale cuprinse în art. 21.

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 30 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că invocând neconstituționalitatea pe acest temei a art. 259 alin. 1 din Codul penal, autorul excepției ignoră prevederile alin. (6) din același articol, potrivit cărora „*Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine*”. Or, denunțatorul calomnios încalcă tocmai această prevedere constituțională.

Curtea constată, prin urmare, că dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal nu numai că nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, și nici ale art. 30 alin. (1), referitoare la libertatea de exprimare, ci sunt în deplină concordanță cu aceste texte ale Legii fundamentale, fiind expresia în plan penal a sancționării faptelor prin care se aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale consfințite în prevederile amintite. Totodată, dispozițiile legale criticate sunt conforme și prevederilor constituționale cuprinse în art. 54, referitoare la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților, precum și celor cuprinse în art. 30 alin. (6) privind limitele libertății de exprimare, libertate care nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Pentru considerentele expuse, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 1.145/1998 al Judecătoriei Orăștie, județul Hunedoara.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**pentru propunerea domnului Pap Géza în funcția
de Episcop al Eparhiei Reformate din Ardeal,
în vederea recunoașterii prin decret al Președintelui României**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 21 alin. (1) din Decretul-lege nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase din România, modificat prin Decretul nr. 150/1974,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se propune Președintelui României recunoașterea prin decret în funcția de episcop al Eparhiei Reformate din Ardeal a domnului Pap Géza.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

București, 1 februarie 2001.
Nr. 223.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**privind instituirea procedurilor speciale de supraveghere financiară a Societății Comerciale
„Siderca“ — S.A. Călărași, societate comercială cu capital majoritar de stat**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 129 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se instituie procedura specială de supraveghere financiară a Societății Comerciale „Siderca“ — S.A. Călărași, societate comercială cu capital majoritar de stat, pe perioada programului de restructurare și redresare financiară, elaborat potrivit prezentei hotărâri, dar nu mai mult de 3 ani.

Art. 2. — Programul de restructurare și redresare financiară se va elabora de către o comisie formată din reprezentanții Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, Ministerului Industriei și Resurselor, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerului Finanțelor Publice, Oficiului pentru Recuperarea

Creanțelor Bancare, Societății Comerciale „Iprolam“ — S.A., Societății Comerciale „Ipromet“ — S.A., în calitate de proiectant, și ai Consiliului Județean Călărași, sub coordonarea Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

Art. 3. — Programul de restructurare și redresare financiară va preciza fondurile necesare în vederea susținerii financiare, sursa din care acestea vor fi alocate, modul de eșalonare a datoriilor societății către creditorii, precum și posibilitatea reorganizării prin divizare a Societății Comerciale „Siderca“ — S.A. Călărași.

Art. 4. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, comisia desemnată va prezenta Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului programul de restructurare și redresare economico-financiară a Societății Comerciale „Siderca” — S.A. Călărași.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Muștescu
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea

București, 8 februarie 2001.
Nr. 225.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 13 lit. a) din Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează mandatul membrilor Consiliului Economic și Social numiți în baza Hotărârii Guvernului nr. 71/1999 privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Se numesc ca membri în Consiliul Economic și Social reprezentanții Guvernului prevăzuți

în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 71/1999 privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 11 februarie 1999, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu

București, 8 februarie 2001.
Nr. 226.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând membrii numiți de Guvern în Consiliul Economic și Social

1. Ion Giurescu	—	Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
2. Maria Manolescu	—	Ministerul Finanțelor Publice
3. Andrei Grigorescu	—	Ministerul Industriei și Resurselor
4. Gheorghe Sin	—	Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor
5. Radu Damian	—	Ministerul Educației și Cercetării
6. Cezar Macarie	—	Ministerul Sănătății și Familiei
7. Tudor Florescu	—	Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
8. Dumitru Bulumete	—	Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperație
9. Iacob Zelenco	—	Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

---